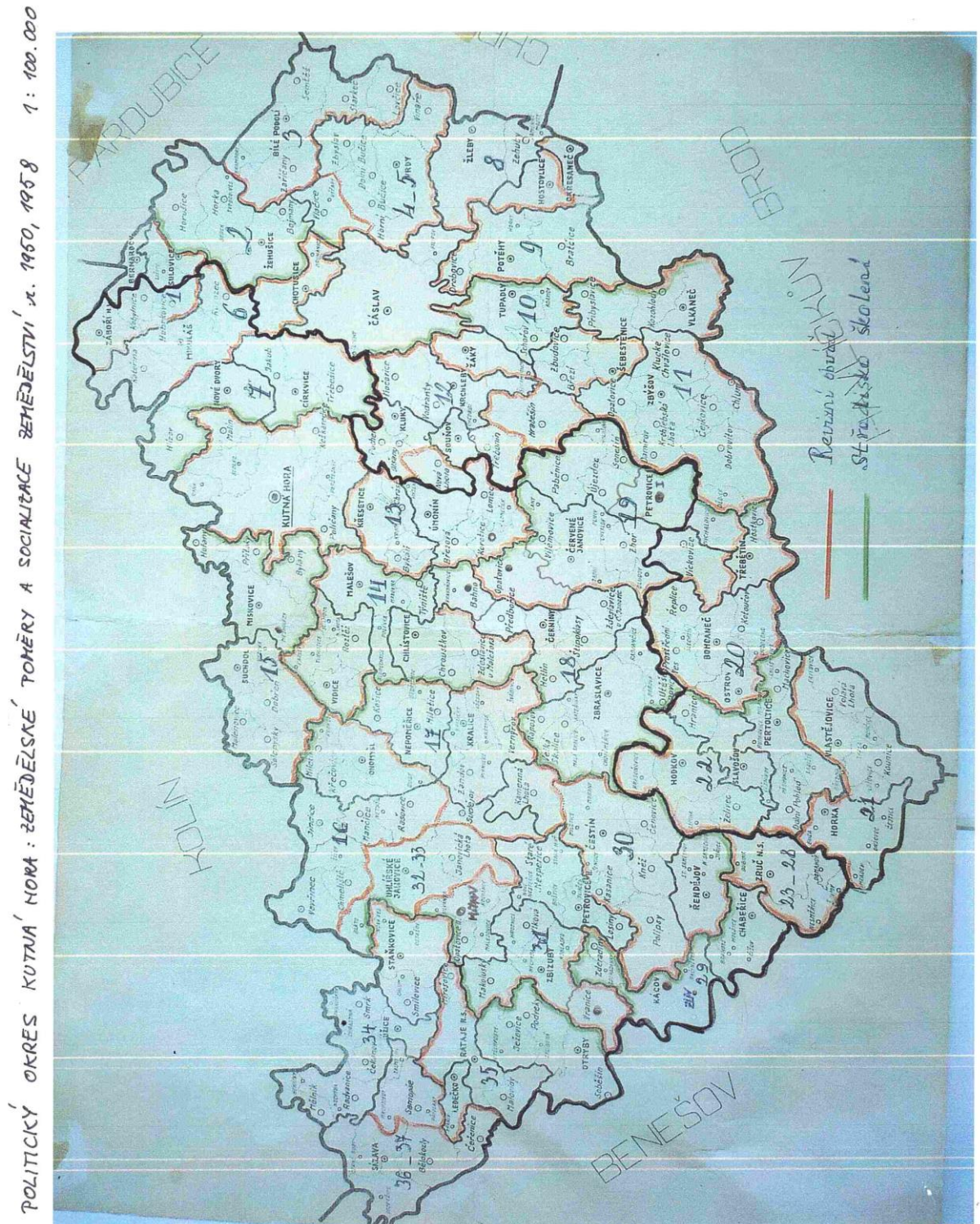

10. Přílohy

Příloha I - Mapa politického okresu Kutná Hora.¹

¹ V této mapě je zahrnut také okres Čáslav, který však byl s kutnohorským okresem sloučen až v roce 1960. Původní okres Kutná Hora je nalevo od černé hranice.

Příloha II – Mapa zemědělských výrobních oblastí okresu Kutná Hora.

Kumberk, 26. července 1953

Příbuzenskému kolektivu v Opatovicích I

(t.j. strýček Antonín, celá rodina Šiřinkova a Hrabaňova a p. řidičí s Václavem),

Přijměte od nás všech srdečný pozdrav a vzpomínku. Dříve jsme psát nemohli, až v neděli a ještě píšem až o deváté hodině večer, ačkoliv jsme měli naplánováno odpoledne. Měli jsme návštěvu.

Nejdříve začneme naší cestou. Cesta byla celkem dobrá, až na to, že nás vezli po okresní silnici přes Malešov až k Chotouchovu. Po státní silnici to už bylo lepší. První naše zastávka byla na periferii Prahy, kde naši přepravci k nám byli neobyčejně pozorní, včetně policejního doprovodu, kupovali nám limonádu, pivo, ptali se nás, zda se nám dobře sedí. Při stěhování jsme si prohlídli celou Prahu. Další zastávka byla v Berouně. Sice už byly tři hodiny odpoledne, ovšem v Berouně jsme byli už bez policejního doprovodu, průvodce zůstal u své manželky v Rudné za Prahou. (Uznal nás za tak spolehlivé, že od svého doprovodu upustil.)

V Berouně při pohovorech s místním občanstvem jsme se dozvěděli, že to vypadá jako když jezdí národní hosté. My jsme snad byli čtvrtý nebo pátý toho dne. V Berouně byla zastávka o něco delší, jelikož jsme všichni obědvali. Další cesta byla pěkná, zastávka zase v Rokycanech. V cukrárně nám závozník koupil zmrzlinu, která nám přišla neobyčejně vhod, a smyla nám prach v hrdlech, kterého bylo dost ještě z našeho kraje. Pokračování cesty na Plzeň, přes ni přímo na Kumberk.

Zůstali jsme opravdu udiveně koukat, když nám táta řek, že jsme na místě. Jeho výpovědi nás nezklamaly. Bydlení je zde skutečně pěkné. Jeho dřívějšího majitele Pretla a Vykoukala stihl podobný osud jako nás (konfiskace, stěhování). Dřívější majitelé ještě v této republice v roce 1947 vše znovu opravili. Šofér a závozník nám pomohli s nábytkem ještě nahoru. Na místo jsme dojeli v šest hodin večer. Hned ve čtvrtek ráno jsme šli krmit, nemuseli jsme, ale viděli jsme, že toho je třeba, tak jsme šli. Před námi krmily dobytek čtyři děvčata, která jsou z Plzně a jsou zde přikázány jako my, pro přestupek. (Plzeňská akce měnové reformy.) Děvčatům je 17-18 let, jsou ze Škodovky a měly těsně před zkouškama. Krmíme hromadně s Čejkovejma 86 krav. Ráno chodíme ve čtyři hodiny do šesti hodin. Polední krmení od deseti do jedenácti, večer od tří hodin do pěti. Ostatní čas je pro nás. Zdena ještě do práce nechodí a

² Rodinný archiv Marie Thurichové.

bude chodit na denní práci. Jaký plat ještě nevíme. Jenda s Mařenkou již zdomácněli natolik, že již nosí z aleje jablka a z pole okurky. Kamarádek a kamarádů budou mít oba dost. Poslední živej tvor naší rodiny je Pusina, která ještě nezdomácněla na tolik, jako v Opatovicích, málo žere a kňučí. Situace s ní se ale lepší.

Mimo jiné táta byl v pátek na Kladně, kde dobře pořídil a měl ještě tolik času, že se rozloučil s dědou a všemi známými kulackého původu. V sobotu jsme se byli hlásit v Čemínech, kde jsme se sešli s jednou paní kulackého původu s manželem, kteří jsem byli přestěhování od Dobrušky.

Dnešní naše návštěva se týká rodiny z Jaroměře, která se přistěhovala jako my (národní hosté). Dostali se sem náhodou, jeli na kolech a po cestě se dozvěděli, že jsme zde taky nově přistěhovaní, tak se u nás zastavili. Jsou to lidé velmi příjemní. Postiženi jako my, v některých věcech ještě hůř než my, protože oba dva prodělali ústav nápravných zařízení. Zítra ráno pojedou s tátou do Plzně, mimo jiné jsem byla s maminkou, Jendou a Mařenkou v Touškově na koupi.

Je snad dobře, že se nám po Opatovicích nestýská, jelikož Opatovice nejsou jako bývaly dříve, zvláště se nám nestýská po řečech a kampani, která proti nám v poslední době byla vedena, ze stran mnoha a mnoha lidí i z řad zemědělců.

Ve vzpomínkách jsme stále u Vás a věříme, že se mezi Vás jednou vrátíme a snad již nebude vedeno proti nám takových řečí jako bylo vedeno v poslední době.

S pozdravem,

Hanzlovi

P. S. Pozdravujte od nás známé jen ty, o kterých víte, že na nás pohlíželi jenom jako člověk na člověka a ne jako sobec na sobce.

Vyříd'te pozdrav ve Zdeslavicích, po případě ve Vilémovicích.

Brzy pište, co je u nás nového.